

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. Бургас, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събина Н. Х.ва Диамандиева

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222000500374 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

С решение № 642/ 30.06.2022 год. по гр.д.№ 2134/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд, след поправката на очевидни фактически грешки и допълване в частта за разносните с решение № 872/08.09.2022 год. по гр.д. №2134/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд, са отхвърлени исковете **на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, против Р. Я. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: **** и И. Ц. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ****, за отнемане на имущество на стойност 203 161,33 лв., както следва:**

от Р. Я. Н. на основание чл. 142 ал.2 т.1, вр.чл. 141 от ЗПКОНПИ:

Равностойност на 10 дружествени дяла в общ размер от 10 лв. от капитала на „Полифем“ ЕООД,

Равностойност на 50 дружествени дяла в общ размер от 50 лв. от капитала на „Роха Етиопия“ ООД,

Равностойност на 50 дружествени дяла в общ размер от 50 лв. от капитала на „Раклица 2015“ ООД,

Равностойност на 50 дружествени дяла в общ размер от 50 лв. от капитала на „Бургас паметници“ ООД,

1/70 кв.м. ид. ч. /един квадратен метър от седемдесет квадратни метра идеални части/ от СГРАДА с идентификатор **** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б., общ. Б., обл.Б., с адрес на сградата: гр. Б.,

***** Б /осемдесет и две, буква „Б“/ със застроена площ от 70 кв.м. /седемдесет кв. метра/, брой етажи: 1 /един/, предназначение: жилищна сграда, която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор ***** който ПИ е идентичен с бивш парцел ****, в бивш кв. 21 в бивш кв. 396 по плана на гр. Бургас, ж.к. „Лазур“;

Лек автомобил, марка „БМВ“, модел „*****“, рама № *****, двигател № *****, сив металик, дата на първа регистрация 17.01.2008 г.

от Р. Я. Н. на основание чл.151, вр. чл.142 ал.2 т.1, вр.чл. 141 от ЗПКОНПИ:

Сумата от 14 200 лв., представляваща паричната равностойност към датата на отчуждаване на л.а. „БМВ“, модел „*****“ с рег.№*****,

Сумата в размер на 1000 лв., представляваща възстановени допълнителни парични вноски на собственика от „Роха Етиопия“ ООД,

Сумата в размер на 1000 лв., представляваща вноса на каса от проверяваното лице по депозитна сметка с ***** № *****,

Сумата в размер на 12,68 лв., представляваща изплатени лихви по депозитна сметка с IB AN № *****,

Сумата в размер на 17 317,52 лв., представляващи вноски на каса от проверяваното лице по картова сметка по издадена дебитна карта „Виза“ в лева с ***** *****,

Сумата в размер на 32 231,60 лв., представляваща преводи от трети лица по картова сметка по издадена дебитна карта „Виза“ в лева с ***** *****,

Сумата в размер на 9 448,20 лв., представляваща изплатени застрахователни щети по картова сметка по издадена дебитна карта „Виза“ в лева с ***** *****,

Сумата в размер на 6 984,33 лв., представляваща извършени погасителни вноски от проверяваното лице по разплащателна сметка в лева с ***** ,

Сумата в размер на 1505 лв., представляваща извършена погасителна вноса от проверяваното лице по потребителски кредит №***** год.,

Сумата в размер на 1404,02 лв., представляваща извършена погасителна вноса от проверяваното лице по договор за стоков кредит № ***** год.,

от Р. Я. Н. и И. Ц. Д. основание чл.142 ал.2, т.2, вр.чл. 141 от ЗПКОНПИ :

210/1000 кв.м ид.ч. /двеста и десет квадратни метра идеални части/ от поземлен имот е идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Бургас, целият поземлен имот с площ 1000 кв.м /хиляда квадратни метра/, с адрес: ****, с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг вид застрояване,

Автомобил, марка „М.“, модел „*****“, с рег.№ *****, рама № *****, двигател № *****, светлосив металик, дата на първа регистрация 12.03.2004

Г.,

Мотоциклет, марка „К.“, модел „****“, с рег.№ ****, рама № ****, двигател № ****, бял, дата на първа регистрация 29.09.2011 г.,

от Р. Я. Н. и И. Ц. Д. основание чл.151, вр.чл. 142 ал.2 т.2, вр.чл. 141 от ЗПКОНПИ:

Сумата в размер на 17 000 лв., представляваща паричната равностойност към датата на отчуждаване на л.а.“Ф.“, модел „Т.“ с рег. №****,

Сумата в размер на 13 500 лв., представляваща паричната равностойност към датата на отчуждаване на л.а.“БМВ“ модел „****“ с рег. №****,

Сумата в размер на 2400 лв., паричната равностойност към датата на отчуждаване на л.а.“А.“ модел „****“ с рег.****,

от И. Ц. Д. на основание чл.142 ал.2 т.4, вр.чл. 141 от ЗПКОНПИ:

Сумата от 3800 лв., представляваща вземане от „СИ 2015“ ООД, породено от извършени допълнителни парични вноски,

от И. Ц. Д. на основание чл.151, вр. чл.142 ал.2 т.4, вр. чл.141 от ЗПКОНПИ:

Сумата в размер на 10 531,50 лв., представлява вноски на каса от трето лице по картова сметка в лева по издадена дебитна карта „Виза“ с ***** ***,

Сумата в размер на 5 469,62 евро с легова равностойност 10 697,66 лв., представляваща вноски на каса от трети лица по картова сметка в евро по издадена дебитна карта „Виза“ с ***** ***,

Сумата в размер на 3600 лв., представляваща превод от трето лице по разплащателна сметка в лева с ***** ***,

Сумата в размер на 8 670 лв., представляваща превод от трето лице по разплащателна сметка в лева с ***** ***.

ОСЪДЕНА Е „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. “Филип Кутев“ № 26А, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Бургаски окръжен съд, **сумата от 8126,45 лв.** /осем хиляди сто двадесет и шест□ лева и четиридесет и пет стотинки/ - държавна такса.

ОСЪДЕНА Е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Б., ул. Ф.К. ****, да заплати на И. Ц. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. **** сумата от **3000 лв.** - съдебно-деловодни разноски.

ОСЪДЕНА Е Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр. Б., ул. Ф.К. ****, да заплати на Р. Я. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: **** сумата от **5650 лв.**, представляваща направените по делото разноски за вещо лице и адвокат.

Срещу решението е подадена **въззивна жалба** от Комисия за

противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ, Комисията/, ЕИК 129010997, чрез процесуален представител гл. инспектор в ТД-Бургас В. Д.. Във въззивната жалба са изложени възражения за неправилност на обжалваното решение. Оспорен е извода на съда за липсата на значително несъответствие в имуществото на ответниците. Оспорени са признати от съда допълнителни средства от законни източници както следва: **-прието начално салдо от 15 000 лв.** представляващо парични суми получени от сватбено тържество проведено преди проверявания период, **- дарения от брата на ответника от 5000 лв. и 3200 евро, - предоставени заеми от трето лице-М.Д. в размер на 24 000 лв. и 10 800 лв.** Оспорени са съображенията, че преминалите през банковите сметки на ответниците парични средства, които не са налични, не могат да бъдат третираны като имущество и не подлежат на отнемане, **като в този смисъл е възражено срещу изводите на съда относно сумата от 76 706,32 лв.- вноски и преводи от трети лица и вноски по банкови сметки от 18 616,34 лв.** Твърди се, че съдът е посочил, че кредитира вариант 2 от заключението на вещото лице, но това не кореспондира със съответни мотиви по решението, в които да са изложени конкретни стойности на определящите несъответствието елементи. Твърди се, че доходите и разходите на ответниците следва да се определят съгласно изложеното от Комисията в исковата молба, а като е приел нещо различно съдът е постановил явно неправилно решение. Сочи се, че ангажираните от ответниците доказателства за предоставени заемни средства от М.Д. са оспорени от Комисията и не са подкрепени с други достоверни доказателства, поради което е налице привидност на твърдените заемни правоотношения. Отделно се сочи, че заемните средства не следва да се считат за законен източник, в случаите в които задълженията за връщането им не са изпълнени. Твърди се, че съдът в противоречие с чл.172 от ГПК е кредитирал свидетелските показания за получени парични средства от ответниците на сватбеното им тържество, като не е отчел заинтересоваността на свидетелите и близката им връзка с ответниците, както и обстоятелството, че свидетелските показания не са подкрепени с други доказателства по делото. Твърди се, че дори да се приеме, че ответниците са получили парични средства на сватбата си, не са ангажирани доказателства, че те са били налични към началната дата на проверката. Изложени са подробни съображения за незаконосъобразност на изводите на съда относно „преминалите“ суми. Твърди се, че по смисъла на пар.1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ парите, включително тези по банкови сметки, са имущество и като такова следва да намерят отражение при формиране на несъответствието, а също – подлежат на отнемане по реда на чл.151 от закона, тъй като чл.141 от ДР на ЗПКОНПИ не прави разграничение между налично и неналично имущество. Сочи се, че съгласно пълното, ясно и обосновано заключение на вещото лице по вариант първи е констатирано несъответствие от минус 331 210,01 лв., поради което са налице предпоставки за уважаване на исковите претенции, тъй като са изпълнени всички изисквания на закона. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за уважаване на предявения от Комисията иск и за присъждане на съдебните разноски, както и на юрисконсултско възнаграждение.

В дадения срок е постъпил **отговор** на въззивната жалба от ответниците

по предявения иск Р. Я. Н. и И. Ц. Д. чрез адвокат Г. Н.-БАК. Изложени са подробни съображения за неоснователност на възраженията на ищеца, за правилност на изводите на окръжния съд и на постановеното решение. Оспорени са възраженията за липсата на доказателства за реално предоставен заем от М.Д., като се сочи, че представените договори за заем кореспондират с извършени банкови преводи, в които изрично е посочено основание – договор за заем. Възражено е срещу принципното тълкуване на въззивника, че укритите доходи са незаконни, като се сочи, че в нито един закон не е въведена такава презумпция. Изложени са съображения за достоверност на свидетелските показания относно получени суми на сватбеното тържество на ответниците и правилното им кредитиране от съда. Изразено е съгласие с изводите на съда относно „преминалите“ парични суми и несъгласие с възраженията на ищеца по въззивната жалба. Соци се, че изводът за наличието или не на значително несъответствие е правен, като по този въпрос съдът не е обвързан от заключение на вещо лице, което е извършено въз основа на зададени от ищеца параметри, поради което вариант първи от заключението на вещото лице правилно не е кредитиран от съда. Направено е искане за потвърждаване на обжалваното решение и за присъждане на съдебно – деловодните разноски.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирано лице, срещу акт на окръжния съд, който подлежи на въззивно обжалване, поради което е **ДОПУСТИМА**.

С обжалваното решение Бургаският окръжен съд се е произнесъл по иски претенции с правни основания чл.142, ал.2, т.1, т.2, т.4 , вр. чл.141 от ЗПКОНПИ и чл.151 от същия закон.

В проведеното открито съдебно заседание на въззивния съд страните поддържат изразените становища по същество на спора и исканията за присъждане на съдебни разноски. Процесуалните представители на въззивника са направили възражение за прекомерност на заплатеното от насрещните страни адвокатско възнаграждение, с искане за намаляването му от съда.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

При проверка по чл.269 от ГПК настоящият съд намира обжалваното решение **за валидно и допустимо**, постановено по подаден пред Бургаския окръжен съд допустим иск на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ, Комисията/, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество на стойност 203 161,33 лв. от ответниците **Р. Я. Н.** с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: **** и **И. Ц. Д.** с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ****.

Ищецът твърди, че в хода на проверката на ответниците, след извършени множество действия по закона за събиране на доказателства и след техния анализ е установено наличие на значително несъответствие по смисъла на чл.107, ал.2 от ЗПКОНПИ вр. пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ в размер на минус 356 614,17 лв. в имуществото на лицата, **за периода на**

проверката от 10.08.2008 год. – 10.08.2018 год., поради което се твърди, че са налице основания за отнемане от ответниците на подробно описаното в исковата молба имущество - посочено по-горе в отхвърлителния диспозитив на обжалваното решение. Ищецът поддържа иска, прави искане за уважаването му и за присъждане на съдебните разноски, включително - юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците оспорват предявения иск. Изложени са множество възражения срещу начина по който е формиран извода на Комисията за наличие на значително несъответствие с твърдение, че такова не е налице, оспорено е твърдението на Комисията, че имат незаконно придобито имущество, което да подлежи на отнемане по ЗПКОНПИ. Ответниците са направили искане за отхвърляне на иска и за присъждане на разноските по делото, ангажирали са доказателства.

Установено е по делото, че срещу ответника Р. Я. Н. са повдигнати обвинения по ДП № 45/2016 г. по описа на ГДБОП-МВР, пр.№ 348/2016г. по описа на Специализирана прокуратура, за престъпления по чл. 321, ал.3, пр.2 и пр.3, т.2, вр. ал. 2 НК и чл.213а, ал.3, т.3., пр.1, вр. с ал.2, т.2 и т.3 от НК, попадащи в обхвата на чл. 108, ал.1, т.11 и т.23 от ЗПКОНПИ. След получено в Комисията уведомление от Специализираната прокуратура рег.№ УВ-989-5/08.08.2018 г. е образувана проверка съгл. протокол рег. № ТД03БС/УВ-8432/10.08.2018 г. по чл. 107, ал.2 от ЗПКОНПИ за установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица. Проверка е извършена спрямо лицата Р. Я. Н., И. Ц. Д., **** Н., „Пристли „ООД и „Полифем“ЕООД. С решение № 248/05.02.2020 год. на Комисията е образувано производство за отнемане на незаконно придобито имущество в полза на държавата. Искът срещу ответниците Р. Н. и И. Д. е внесен в съда на 31.08.2020 год. след Решение №1559/21.08.202 год. на Комисията.

Доколкото задължителната съдебна практика приема, че сроковете за извършване на проверката са инструктивни, неспазването им от Комисията не рефлектира върху допустимостта на иска.

Установено е по делото, че за част от проверявания период 10.08.2008 год. – **** ответникът Р. Я. Н. е бил в брак с ответницата И. Ц. Д., /бракът е сключен преди началото на проверявания период и е прекратен чрез развод на ***/, поради което проверката спрямо ответницата Д. е само за периода, в който е в брак с ответника. От брака на ответниците е родено дете – **** ** год.- за детето периодът на проверката е от раждането му до 10.08.2018 год. Периодът на проверката за дружеството „Пристли“ООД като контролирано юридическо лице е за периода на проверката, а за „Полифем“ЕООД е от момента на регистрацията 19.02.2018 год., до 10.08.2018 год.

Първоинстанционният съд е приел съдебно-техническа, оценителна експертиза извършена от вещо лице Т.А. /л.3216/ за оценка на придобитите от проверяваните лица леки автомобили през процесния период по пазарни цени към момента на придобиване и към момента на предявяване на иска – за наличните автомобили, и към момента на отчуждаването – за отчуждените автомобили, както и за оценка на притежаван от ответника недвижим имот към момента на придобиването и към момента на предявяване на иска.

Първоинстанционният съд е приел съдебно-икономическа експертиза, по въпроси поставени от страните във връзка с определяне на разликата между имуществото и нетния доход, извършена от вещо лице Д.Х. /л.3317/

Представени са и са приети многобройни писмени доказателства, разпитани са свидетели.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, представените писмени доказателства и свидетелските показания относно релевантните факти при съобразяване на изискванията на закона и при комплексна оценка на отделните доказателства, ведно с всички други доказателства по делото.

Законът поставя следните основни кумулативно изискуеми предпоставки **за отнемане на незаконно придобито имущество:**

-проверяваното лице да е привлечено в качеството на обвиняем за престъпление, визирано в чл.108, ал.1 от ЗПКОНПИ - в случая това обстоятелство е налице и по него не се спори,

-да съществува обосновано предположение, че имуществото на лицето, привлечено като обвиняем, е незаконно придобито, **като такова предположение е налице само когато съществува значително несъответствие в неговото имущество /чл.107/. Съгласно §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава **150 000 лева за целия проверяван период** - за наличието на тази предпоставка страните по делото спорят .**

Както е посочено в мотивите към Решение № 13/13.10.2012 г. по конституционно дело № 6/2012 г. на Конституционния съд на Република България, лишаване от имущество поначало е допустимо, когато е в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и общите принципи на международното право. Държавата може със закон да контролира упражняването на собствеността, ако това е в публичен интерес или е необходимо за осигуряване плащането на данъци, други постъпления или глоби. На тази основа трайно установената практика на Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ изисква всяко ограничаване на ползването или отнемане на незаконно придобито имущество по пътя на граждански иск на държавата спрямо неоснователно обогатилите се лица да отговаря на три критерия: **а) законоустановеност; б) необходимост за постигане на легитимна цел, и в) пропорционалност.** По-нататък в мотивите е разяснено, че на изследване подлежи имуществото, с което лицата са разполагали в началото и в края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници /трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и т.н./, направените през това време разходи и възникналите задължения.

В доказателствена тежест на Комисията е да установи, че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ - т. е. че е налице онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. **за целия период.**

Съгласно разпоредбата на чл.148, ал.2 от ЗПКОНПИ, недвижимите

имоти, превозните средства и останалите движими вещи **се оценяват към момента на придобиването им или отчуждаването им по пазарната им стойност.**

В съответствие с трайно установената практика на ВКС - Решение № 137 от 02.11.2018г по гр. д. № 2507/18, ВКС, IV гр. о., Решение № 129 от 08.06.2015, постановено по гр. д. № 5562/13, ВКС, IV гр. о., Определение № 310 от 5.05.2020 г. на ВКС по гр. д. № 219/2020 г., IV г. о., ГК и др. **съдът приема**, че внесените и постъпили суми по банкови сметки на ответниците /проверяваните лица/, за които не се установява законово основание за внасянето/постъпването им, но които не са налични по тези сметки в края на проверявания период, **нито подлежат на отнемане в полза на държавата, нито са релевантни-чрез включването им в имуществото на ответниците за определяне размера на несъответствието по смисъла на § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./; /респ. – и § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ/** – доколкото тези суми само са "преминали" през това имущество в проверявания период – били са разходвани, без да са вложени /респ. – трансформирани / в друго подлежащо на отнемане имущество /, а когато са вложени за придобиването на такова имущество – то подлежи на отнемане, или неговата равностойност ако е било отчуждено – в предвидените от закона случаи, и само ако е налице значително несъответствие по смисъла на специалния закон. Съдебната практика последователно приема-Решение № 147 от 16.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1998/2018 г., IV г. о. и други цитирани в него, че за да се включат при извършване на преценка за незаконност на доходите, паричните средства, преминали през банковите сметки на лицето или през неговото имущество, **трябва да са налични**, за да е възможно отнемането. Неналичните парични средства могат да бъдат третираны като преминали през имуществото на проверяваното лице, а както е посочено в решение № 97/18.05.2018 година, постановено по гр. д. № 3224/2017 година по описа на ВКС, ГК, IV г. о. не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице.

Ето защо преминалите суми през банковите сметки на ответниците за процесния период, които не са налични в края на периода, не следва да бъдат зачитани нито като приход при внасянето им, нито като разход при тегленето им и не могат да бъдат отнемани, а възраженията на въззивника в обратния смисъл не се споделят от съда.

Следва да се обърне внимание на това, че за разлика от приложения от Комисията метод за изчисляване на несъответствието за всяка отделна година от периода, съгласно изискванията на закона, за да бъде несъответствието между източниците на средства и разходите за придобиване на активи по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, основание за отнемане на имущество, то **трябва да е налице за целия проверяван период**, а не за части от него.

При съобразяване на гореизложеното, при съвкупен анализ на заключенията на вещите лица, останалите доказателства по делото, безспорните към момента факти и обстоятелства, като взе предвид и възраженията по въззивната жалба, настоящият съд приема следното при изводите си относно твърдяното от ищеца значително несъответствие:

С въззивната жалба въззивникът поддържа възражението си срещу твърдението на ответниците, че в началото на проверявания период са разполагали със сумата от 15 000 лв. - получени дарения от сватбено тържество /бракът е сключен на 08.04.2008 год., а началото на проверката е 10.08.2008 год./, които твърдения окръжният съд е приел за доказани. Твърди се, че свидетелските показания на разпитаните свидетели не са преценени с оглед евентуалната заинтересованост на свидетелите, а също-дори да се приеме, че ответниците са събрали такава сума, няма данни, че парите не са похарчени и са се запазили към 10.08.2008 год.

В подкрепа на твърдението си ответниците са ангажирали свидетелски показания на разпитаните по делото свидетели Е.Д.-**** ответника, Г.Д.-**** ответника и В. Д. – **** ответницата. Свидетелката Д. сочи, че на сватбеното тържество на сина си е дарила на семейството сумата от 2000 лв., а свидетелката Д. сочи, че тя и съпругът ѝ са дарили за сватбата на семейството сумата от 5000 лв., като отделно поели половината от разходите за тържеството. Другата половина поели родителите на Р.. И двете свидетелки твърдят също, че периодично след сватбата са помагали на семейството като са им давали пари. Свидетелката Д. сочи, през 2012 год. е превела веднъж 9000 лв. по банкова сметка, като им е дала и 6000 евро на ръка. Помагала с по-малки суми при всички празници. Дала 1000 лв., когато детето тръгнало в първи клас, по 100-200 лв. давала на рождените дни. Свидетелката Д. също сочи, че за раждането на детето тя и съпругът ѝ са дали пари на дъщеря си – около 1800 лв., както и за първия учебен ден на детето дали около 2000 лв. За по-малките празници давали по 100-200 лв. Докато ответниците били в брак, свидетелката дала на дъщеря си два пъти по 1000 лв. Свидетелят Г.Д. сочи, че от 20 години познава Р.. Присъствал е на неговата сватба в механа „Болярската къща“ през м.04.2008 год. На сватбата били над 80 човека. Младоженците казали, че предпочитат да им се подаряват пари. Повечето гости дарили на младото семейство пари в плик. Свидетелят също им дарил пари - сумата от 400 лв. След тържеството свидетелят и приятелката му помогнали на Р. и И. да занесат до гарсоньерата, в която към този момент живеело младото семейство, букетите, няколко сервиза и чантата с пликове с пари. Свидетелят и приятелката му се качили в дома на младото семейство, останали да се почерпят и да си говорят, като парите от пликовете били преброени в присъствието на свидетеля – той си спомня, че сумата била около 15 000 лв.

Свидетелските показания относно дарени от гостите на сватбеното тържество на ответниците парични средства и относно техния размер са непротиворечиви и взаимно се допълват, като са в съответствие и с българските обичаи на сватбени тържества да се даряват пари на младоженците. В случая свидетелките Д. и Д. са близки роднини на ответниците, но свидетелстват за лично извършени от тях действия, като свидетелските им показания не са оборени с други доказателства по делото, поради което съдът им дава вяра. В подкрепа на свидетелските показания на майките на ответниците са и свидетелските показания на свидетеля Д., който освен на тържеството, е присъствал при преброяването на дарените парични средства. Ето защо съдът приема за достоверно и доказано по делото, че на сватбеното си тържество ответниците са събрали сумата от 15 000 лв./7 000

от тях са дарения от родителите/. От доказателствата по делото не се установява за периода м.04.2008 год. – м.08.2008 год. ответниците да са имали разходи за придобиване на движимо или недвижимо имущество или други значими разходи, на базата на които да се направи извод, че за четири месеца са изразходвали сумата от 15 000 лв., поради което противно на възражението на въззивника приема, че към началото на проверката сумата е била налична. Ето защо настоящият съд също приема, че към приходите на ответниците за проверявания период следва да се добави сумата от 15 000 лв.-налични към началото на проверявания период получени дарения от гостите на сватбеното тържество на ответниците.

Относно твърдението на ответниците за предоставени заемни средства от трето лице – М.Д. по представени договори съответно от 06.04.2016 год. за сумата от 24 000 лв. и от 01.07.2018 год. за сумата от 10 800 лв., по делото е установено от Комисията по време на проверката, че сумите са постъпили по банковата сметка на ответника. Договорите за заем са оспорени от въззивника като привидни и съставени за нуждите на проверката, като се твърди също, че заемните средства не представляват законен източник, в случаите в които възникналите задължения по връщането им не са изпълнени. Съдът не споделя възраженията на въззивника. Обстоятелството, че на датите посочени в договорите сумите са преведени по банков път от заемотателя на ответника-заемател, като в преводните документи е посочено основанието за плащането и това е станало преди уведомяването на ответниците за проверката, и преди началната ѝ дата, изключва договорите да са съставени за целите на проверката и да са привидни. Във връзка с възражението на ответника, че заемните суми не са върнати на заемотателя съдът взе предвид, че съгласно представените договори, падежите на задълженията за връщане на заемните суми са извън периода на проверката. Специалният закон ЗПКОНПИ поставя изисквания за установяване на **законност на придобитото имущество към проверяваните лица** спрямо които е предявен иск, но не поставя изисквания **такова доказване да бъде извършено относно законността на средства на третите лица**, още повече че предположение за незаконност може да бъде направено само след пълен анализ за приходите и разходите на третите лица, което е извън преследваната от закона цел, щом искът не е насочен към тези лица. В случаите когато може да се приеме, че третите лица реално са предоставили парични суми на проверяваните лица /най-често при извършен банков превод/, извън предмета на ЗПКОНПИ се явява **изследването на възможностите на третите лица да предоставят средствата на проверяваните лица**. Съдът намира, че за сумите, за които са ангажирани доказателства и е установено, че за релевантния период са реално предоставени от трети лица и са реално получени от проверяваните лица, до доказване на противното, следва да се приеме, че са **получени от допустими и законни източници на финансиране**. Специалният закон не въвежда задължение третите лица в процеса да доказват възможностите си за предоставяне на парични средства /такова доказване означава процес в и без това усложнения процес/, като такива инцидентни проверки в хода на специалното производство по ЗПКОНПИ, без ясно разписани правила по които да се преценяват възможностите на третите лица, биха били и в противоречие с принципите на

законност и пропорционалност, за които стана въпрос по-горе, че са принципи както на националното, така и на европейското право.

Предвид горното настоящият съд също приема, че по делото е установено, че за проверявания период ответниците са получили по дадени на ответника заеми от третото лице М.Д. сума в размер на общо 34 800 лв.

Във въззивната жалба са оспорени извършени от брата на ответника Р. Н. – Х. Н. дарения от 5000 лв. и от 3200 евро. Х. Н. е разпитан като свидетел и сочи, че винаги е помагал на брат си когато има възможност, като му е давал както пари на заем, така и му е дарявал суми. Свидетелят сочи, че е професионален баскетболист. Към 2008 год. заплатата му била 3000-4000 евро, а от 2010 год. играе в Европа и заплатата му варира между 5000 и 7000 евро на месец. Твърди, че за проверявания период е давал пари на брат си, без да очаква той да му ги връща, но понякога, когато имал възможност Р. му връщал пари. Единият път когато Р. се обадил и казал, че има нужда от пари, свидетелят казал на съпругата си Д.К. да преведе 5000 лв. на ответницата И.-съпруга на Р.. Помогнал му и със сумата от 3020 евро. От справка по банковите извлечения се установяват превода на сумата от 3020 евро постъпили по сметка на съпругата на ответника, както и други преведени суми от общо 3950 лв. Тъй като кореспондират с извършени банкови преводи, съдът дава вяра на свидетелските показания на свидетеля Х. Н., като приема, че за проверявания период ответниците са получили от него сума в общ размер от 3950 лв. и сума в размер на 3020 евро, които следва да бъдат зачетени като техен приход, при съответно зачитане като разход на сумите, които ответникът е превеждал на брат си по банкови сметки за проверявания период /тези суми са посочени от вещото лице Х. при отговор на въпросите зададени от ответниците/.

Установено е по делото, че като разход за ответниците Комисията е приела **преминали, но неналични към началото на проверката** парични средства представляваща лични вноски по банковите сметки на ответниците в размер на 18 616,34 лв. и преводи от трети лица по банковите сметки на ответниците в размер на 76 707,32 лв. за които неналични суми са предявени претенции за отнемането им от ответниците. Съдът в изложеното по-горе вече изрази становище, че тези суми не следва да участват при изчисляване на размера на несъответствието, като не подлежат и на отнемане, поради което възраженията на въззивника за противното са неоснователни.

На базата на съображенията изложени по-горе съдът намира, че към приходите на ответниците за процесния период следва да се включат съгласно констатациите за движение по банковите сметки в исковата молба и постъпилите суми от трети лица, за които е установено основанието за плащане, както следва: сумата от 11 659 лв. и сумата от 9000 лв. – банкови преводи от майките на ответниците и извършения превод от третото лице К. по банкова сметка на ответницата в размер на 3600 лв.

Поради липсата на убедителни доказателства, съдът не включва като приход на ответниците останалите сочени от тях дарения, за суми, които не са били преведени по банковите им сметки.

Отделно от изложеното във въззивната жалба, съдът намира, че при изчисляване на размера на несъответствието, на базата на оценъчната

експертиза извършена от вещо лице А., освен разход за покупка на МПС през проверявания период, сочените от вещото лице пазарни стойности следва да бъдат отчетени като приход за ответниците към момента на продажбата на МПС да периода. Относно размерите на пазарните цени на придобитите и отчуждени в процесния период движими и недвижими имущества съдът зачита заключението на вещото лице по оценъчната експертиза, а не стойностите посочени в исковата молба.

Предвид изложеното по-горе, заключението на вещото лице Х. по задачите поставени от ищеца не следва да се кредитира при определяне на размера на несъответствието, защото е в противоречие с приетото от съда относно непризнати от Комисията заеми и дарения, недобавена пазарна стойност на отчуждените автомобили към приходите на ответниците, както и включване към разходите на преминали, но неналични пари по банковите сметки на ответниците.

За определяне на размера на несъответствието съдът взема като база заключението на вещото лице Х. по приетата от окръжния съд съдебно-техническа експертиза, по вариант втори даден по задачите поставени от ответниците, който отчита пазарните цени на имуществото по заключението на вещото лице А. по делото.

Съобразно изложеното по-горе, следва да се извърши корекция на стойността отразена от вещото лице в таблиците за получени кредити, заеми и дарения от ответниците за процесния период. Към безспорния размер за получени от ответниците кредити за процесния период в общ размер от **30 027,08 лв.** следва да се добавят получени дарения и средства от трети лица, както следва: сумата от общо **20 659 лв.** – получени дарения от банкови преводи от майките на ответниците, сумата от **3600 лв.** – преведена от третото лице К., сумите преведени от брата на ответника Х. Н., съответно от 3020 евро в легова равностойност **5906,61 лв. и 3950 лева**. Ето защо усвоените кредити плюс получените заеми и дарения от ответниците за проверявания период са в размер на общо **64 142,69 лв.**, а не както е приело вещото лице в таблицата на л.3327 от делото 107 744,23 лв. Горното рефлектира върху приетия от вещото лице общ размер на приходите и доходите на ответниците за процесния период, който следва да бъде намален със сумата от 43 601,54 лв. – т.е. сумата отразена на л.3334 в горната таблица е общо **219 918,93 лв.**, а не както е посочило вещото лице 263 520,47 лв. Общият размер на обичайните и извънредни разходи на ответниците за процесния период е посочен от вещото лице от **166 985,7 лв.** и той не се променя. Вещото лице е извършило подробно описание на т.н. „други разходи“ по т.2 и т.3 от заключението по въпросите на ответниците /л.3337,3338,3339/, като се установява, че в тях са включени всички сочени от ищеца и установени допълнителни разходи на ответниците за такси, застраховки, включително и извършени от ответниците банкови преводи към трети лица.

Установеният нетен доход на ответниците за проверявания период е **52933,23 лв.**

Стойността на придобитото имущество определена по пазарни цени от вещото лице по делото е **135 370 лв.**

Размерът на несъответствието в случая е отрицателна величина – минус 84 436,77 лв., поради което не е установена изискуемата предпоставка по пар.1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ за наличие на значително несъответствие надвишаващо 150 000 лв., и по аргумент за противното от чл.107, ал.1 от ЗПКОНПИ **не е налице незаконно придобито от ответниците имущество, което да бъде отнето от тях по реда на този закон.**

Исковата претенция на Комисията по делото е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а като е стигнал до идентични правни изводи по същество на спора Бургаският окръжен съд **е постановил правилно съдебно решение, което следва да бъде потвърдено от настоящия съд.**

По въпросите за дължимите държавни такси и съдебни разноски:

1.Тъй като предявеният иск касае частни държавни вземания, не е налице условието за освобождаване от задължение за внасяне на държавна такса по чл.84, ал.1, т.1 от ГПК. Разпоредбата на чл.162, ал.1, т.5 от ДОПК е неотнوسима, тъй като сред изброените в т.5 публични вземания на държавата: **за паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата**, при невъзможност за разширително тълкуване на императивната правна норма, **не попада отнетото в полза на държавата незаконно придобито имущество по гражданския ЗПКОНПИ.** В подкрепа на това становище на настоящия съд е и обстоятелството, че с разпоредбата на чл.158, ал.4 от ЗПКОНПИ законодателят е предвидил, **че при сключване на спогодба пред съда по този граждански закон държавната такса се определя върху сумата, за която е постигната спогодбата и се поема поравно от страните.** Ако законодателят е имал предвид, че вземанията на държавата по ЗПКОНПИ са публични вземания и по иска по чл.153 и сл. от закона не се дължи държавна такса от Комисията, първо-това е следвало изрично да бъде посочено в закона и второ - **не би предвидил хипотезата на чл.158, ал.4 от ЗПКОНПИ, при която Комисията винаги дължи държавна такса наравно с насрещната страна.** Последното е недопустимо в случай, че се визира публично държавно вземане.

Първоинстанционният съд е присъдил дължимата държавна такса в размер на 8126,45 лв., която е възложена в тежест на Комисията.С оглед изхода на делото пред настоящия съд, въззивникът следва да бъде осъден да заплати **държавна такса за въззивно обжалване в размер на 4063,25 лв.,** която следва да бъде заплатена по сметка на Бургаския апелативен съд.

Присъждането на разноски в полза на ответниците е последица от изхода на делото, поради което решението следва да бъде потвърдено и в частта, с която ищецът е осъден да заплати на ответниците направените съдебни разноски пред окръжния съд – 3000 лв. в полза на ответницата и 5650 лв.

Предвид изхода от делото, въззивникът-ищец следва да заплати на въззиваемите-ответници **направените пред въззивния съд разноски в размер на 3000 лв. – на въззиваемата и 4900 лв. – на въззиваемия, за заплатени от тях адвокатски възнаграждения.** Възнагражденията са съобразени с Наредба №1 за МРАВ, а също с правната и фактическа сложност на делото, поради което съдът намира за неоснователно възражението по

чл.78, ал.5 от ГПК направено от ищеца-въззивник за прекомерност, и ги присъжда в пълен размер.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 642/ 30.06.2022 год. по гр.д.№ 2134/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд, поправено и допълнено в частта за разноските с решение № 872/08.09.2022 год. по гр.д.№2134/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр.Б. ул.Ф.К. ****, ет.3, да заплати по сметка на Бургаския апелативен съд държавна такса за въззивно обжалване в размер на **4063,25 лв.** /четири хиляди шестдесет и три лева и двадесет и пет стотинки/.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр.Б. ул.Ф.К. ****, ет.3, да заплати на И. Ц. Д. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. **** направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивния съд в размер на **3000 лв.** /три хиляди лева/.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество, БУЛСТАТ 129010997, с адрес за призоваване: гр.Б. ул.Ф.К. ****, ет.3, със да заплати на Р. Я. Н. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: **** направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивния съд в размер на **4900 лв.** /четири хиляди и деветстотин лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с касационна жалба, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____